

Exo-idea zvířata, umělní díla, jedinečné díla. Nevěřte, za minulou zabití, zaplatit a pejate ad. V našem světě je místo pro všechny. Každá hlava platí dvojnásob, kdo přijde bez hlavy neplatí nic.

Vivo
Refr:

R: Su-choj tan a no-kroj z-pel-by, dej nám pámbu do-bry' svát-ly, su-choj tan a no-kroj ven,
 dej nám pámbu do-brej den. Ká-jě 'eč tam, tak tam buď a no-vy-lej-zej ro-tam-taď a
 ká-jě 'eč tam, tak tam buď a no-vy-lej-zej ven.

Recitativ: Tenhle had, co tady vidíte to není jen tak obyčejnej had. To je nejdelší had na světě. Má tři metry od hlavy k ocasu a od ocasu k hlavě dalších tři metry. To máme kokromady šest metrů. Hlavu vám ukážeme na jvihu a ocas vám ukáže náš zřezanec za oponou.

Ch: Sudej tam... Marcel Kubnej...

Recitativ: A tady máme vorvaně, dčováme ko ve vaně.

A teď vám ukážeme jedinečné evotické zvíře, ovedlaště vhodné pro zdejší poměry, hus kolle je velbloud, ale to není obyčejnej velbloud. Tenhle velbloud čere piliny a sere sektorovej nábytek.

A vahlota baletka umí jedno čáko na lamě a několik dalších ve slane. Kdo jste tu s manželkou, máte samu, páčové.

A tady máme papouška, střelkoté nám do uska a talia nám plamety s prsou našl Zabetky.

A tenhle ten klauz vám v průběhu večera ukáže sedmáct řísel. Zkusíte to po něm, páčové?

A tady vám ukážeme luda, tou ldyě ko vyuda, tak mu brynda!

A tady vidíte slona. To je zvíře, který má tři vocasy. Co tomu říkáte, dámy? Ideální manžel.

Jeden vocas vepředu, drakej vocas uprostřed, třetí vocas vzadu.

10. A taky tady máme krokodýla, který přeskáčí roční příkop tři metry hluboký, tři metry široký a tři metry daleký, aniž by si ocas namořil. Chce to snad někdo z přítomných jónů také zkusit?
11. A ještě vám ukážeme mořskou pannu, ta přechází celou vanu, 300 metrů proti větru.
A pak tu máme ještě jednu pannu. To je jediná panna v celý střední Evropě, a to ještě proto, že je dřevěná.
12. A taky tady máme pláka rohniváka, Emane, ukaž ho!
13. Pak tu máme Jiřinu, má ji jako perinu.
A ještě tu máme dámu, která si tam strká čtyřmetrovou slánu.
14. Taky tady máme vopičku, ta si dává na píčku červenou čepičku.
15. A pak vám ukážeme kraba a ten léze rovná samici, tak to dělá z krabici.
16. A pak tu máme slona, který má tak velkou cukrovku, že se mu u čuráku rojej rýčky.
17. A něco pro ženy: Máme tady fousatýho krčka a ten vám strašně pěkně třtka.
18. A ještě tady máme tresku a ta vám rychlostí blesku posere úplně hladkou eternitorou desku.
19. A taky tady máme černočka, ten je poprvé v Praze a má ho černýho pto saze.

E A E A
 Na ní se vys-pa-la , poc-tivost ztra-ti-la ne-jedna pa-nen-ka.

2. Nejedna panenka,
 ne jeden mládenec,
 kteréj tu panenku,
 študentskou frajerku,
 připravil o věnec.

Nežel holka, nežel,
 že jsem s tebou ležel,
 já ležel na seně,
 rožralej jak štěně,
 já vo tom nevěděl.

Já za to nemohu,
 dala's přes mě nohu,
 dala's přes mě ruce,
 už jsme byli v sobě,
 já za to nemohu.

Kdyby se počtivost, (ta mrška)
 na poli rodila,
 nejedna panenka,
 študentská frajerka
 s kosou by chodila.
 (s kombajnem by jezdila)

6. Že se ta počtivost
 na poli nerodí,
 nejedna panenka,
 študentská frajerka,
 před maturou porodí.

7. Študente Vonášku,
 vyser se na lásku,
 ženský to jsou svine,
 drž se onanie
 o svýho vocásku.

8. Jaký to nádreží,
 když v něm nejsou vozy,
 jaká to panenka,
 študentská frajerka,
 když má malýkozy.

9. Jaká to studánka,
 když jsou v ní rajčata,
 jaká to panenka,
 študentská frajerka,
 když už je načata.

10. Bude to ohlapeček,
 bude to holáička.
 Bude to holáička,
 bude to kurvička,
 jako její matička.

11. Bude-li to ohlapec,
 bude to papíčan,
 bude to kurvák,
 bude to kurvák,
 jako jeho tatčák.

1. ...
2. ...
Cantabile ...

3. ...
Cantabile ...

4. ...
Cantabile ...

5. ...
Cantabile ...

6. ...
Cantabile ...

7. ...
Cantabile ...

8. ...
Cantabile ...

9. ...
Cantabile ...

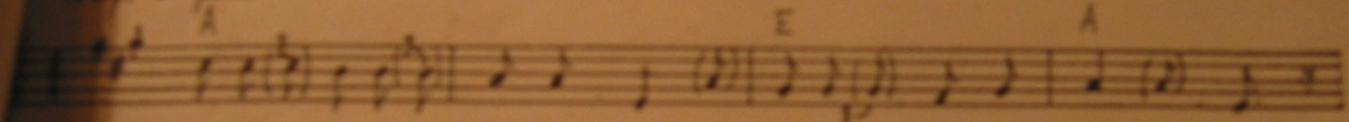
10. ...
Cantabile ...

11. ...

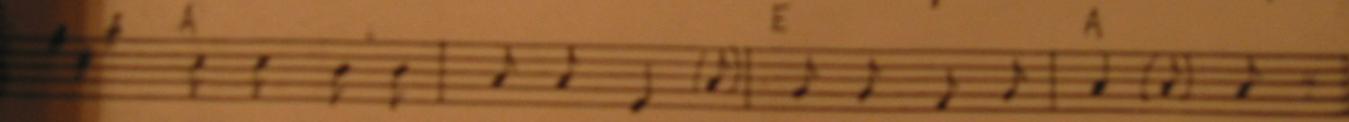
12. ...

30. Anička

Tempo di polka

(1) Ka-ka-la A-nič-ka na věř-vě-cc ho-va-ka ja-ko tať-hě-ka,
(2) Dra-la An-ča na věř-vi ho-va-ka ja-ko tať-ka,

(1) Věř-ba-la se vpr-de-ž-cc, vyě-krá-ba-la Va-žě-ka.
(2) Věř-ba-la se vpr-de-li, vyě-krá-ba-la Vať-ka.

- 1. har. maraskijsk. učitelů: ad (1), fistuli
- 2. har. maraskijsk. učitelů: ad (2), basen
- 3. forte fortissimo: ad (1), ppp
- 4. piano pianissimo: ad (2), fff

32. Božena

-23-

Živě A

E

A

E

A

Refr: Bo-že-na dě na so-dě se-dí, Bo-že-na, Bo-že-na sloužena hledá, ko-že-na,
 ly-žo-že milovat ne-ni rá-le-má, ly-žo-že ni-lu-ovat se-ni rá-le-má.

vítá do ní tou - ka, má-ma na ní ro - lá, Boženo, Boženo ve své lyžoře.
 ly-žoře jede vrš - ku, roz-bí-je si dř - ku, ly-žoře milovat nemívá-le má.

2. Čučlák jen duma,
kdy mi praskne guma.
3. Atlet othé kola,
všala bych si rola.
4. Gymnasta: Ten jen cvičí kraby
nemůže podruky.
5. Boyer rány dává,
Nbej je jak kráva.
6. Lyžář zná jen lyže,
pekát nevykáže.
7. Vodák to je úradlo,
má ho jako pádlo.
8. Farář jenom láže
a nic nedokáže.
9. Hrobník kope hroby
s ženskou není coby.
10. Doktor operuje
a mě nemiluje.
11. Voják ten je střel,
na víc nemá síly.
12. Hájnej ten má pašku
a čurák je tužku.
13. Řidič jenom jede,
od polesti ke vdi.
14. Sadař okytlá chrousty
nesvede dva čousty.
15. Kuchař dělá knedle
a strká ho vedle.
16. Horník to je zvře,
ve dne, v noci v díře.
17. Krejčí dělá píčky, píčky
já se můžu poskakat smičky.
18. Čižník nosí píro,
má ho mrňavýho.
19. Pekař peče kousky,
nesvede dva kousky.
20. Norák ten je prase,
von chce bas a base.
21. Řisář to je ero,
má plnici péro.
22. Študent ten to umí,
a trenýrek mu čumí.
23. Žalmočník zná klíče,
neví nic o píře.
24. Matník: Recitativ: O vaře sexuální okutě
připraví vás karokutě.
25. Tesař má dvě pily
přeřezne mě v štěli.
26. Tysáček skládá tyžku,
natrhne mi píčku.
27. Řezník ten to řže,
restuje i vleže.
28. Filmaři můžou říci,
v jaký ohoi pozici.
29. Čekrář dělá cukrovinky,
okce mi ho dát do pasinky.

33. Novák je vůl

Živořazně C

G⁷

C

No - vák je vůl, No - vák je vůl, No - vák je sta - rá krá - va.

Tempo *Andante* 36. Svědské noty

To je ce-la, to je píl, to je ko-lík, to je kúl,

 to je fou-ra-tej kla-ri-net a to je jo-ho ka-bi-net.

 A Refrén

 Má roz-to-mi-lá Za - ruš-ko, vem' mě k so-bě na lůž-ko,

 má roz-to-mi-lá Za - ruš-ko, vem' mě s se-bou spát.

- ◆ To je cela,
- ▷ to je píle,
- 🎷 to je kolík,
- 🎷 to je kúl,
- 🎷 to je fou-ratej klarinet
- ◆ a to je jeho kabinet.
- 🎷 To je klícka plná ptáků,
- ◆ to je kunda bez úráku,
- 🎷 to je starej prostihut,
- ◆ a to je jeho institut.
- 3. 🎷 To jsou koule všech tří bratrů,
- 🎷 to je úrák, jak se patří,
- 🎷 to je smrá,
- sem se strů,
- 🎷 to jsou necky
- 🎷 a to cecky,
- 🎷 to je pila zubatá
- 🎷 a to je kunda ohlupatá.

- Refr.: Má rozlomila Zaruško,
vem' mě k sobě na lůžko,
má rozlomila Zaruško,
vem' mě s sebou spát.
4. Nevemu, nevemu, ty jsi prose,
včera si chtěl dneska rabe,
nevemu, nevemu, ty jsi prose,
včera si chtěl dneska bas.
5. Jaká by to hanba byla,
kdyby žena muže bíla,
jaká by to hanba byla,
kdyby se jí dal.
6. Žena muže být nemůže,
protože ho nepřemůže,
žena muže být nemůže,
protože je bačkora.
(ho rida má)

Refr.: Má rozlomila ...

40. Proč se ti hájové

Tempo di polka

1. Proč se ti há-jo-vé ze-le-na - jí, ze - le - na - jí, ze - le - na - jí.
 proč se ti šo-fé-ři do-bře ma - jí, do - bře ma - jí, do - bře se maj!

Můj tá-ta byl šo-fé-rem a šo-fé-rem jsem já, šo-fé-rem jsem já, šo-fé-rem jsem já.
 Tá - ta bou-ral ná-kla-dá-ky hol-ky za-se já, hol-ky za-se já hol-ky za-se já.

Ne-sa-hej mi na ko-lík-ko tam je sa-má kost, tam je sa-má kost, tam je sa-má kost.
 Šáh-ni rák-ši na ste-hýn-ko tam je ma-sa dost, tam je ma-sa dost, tam je ma-sa dost.

Proč se ti hájové zelenají, zelenají, zelenají,
 proč se ti bednáři dobře mají, dobře mají, dobře mají,
 Můj táta byl bednářem a [bednářem jsem já],
 táta mlátil do vobruči [do ženskéjch zas já].
 Nesáhej mi na kolínko....

Proč se ti
 řezníci....
 Můj táta byl řezníkem a [řezníkem jsem já],
 táta voly porážel - a [holky zase já].
 Nesáhej mi ...

Proč se ti tramvajáci....
 Můj táta byl tramvaják a [tramvaják jsem já],
 táta jezdil po kolejkách, po ženskéjch zas já.
 Nesáhej mi ...

5. Proč se ti hasiči....
 Můj táta byl hasičem a [požárník jsem já],
 Táta stríkal do požáru [do kolek zas já].
 Nesáhej mi ...

6. Proč se ti policajti....
 Můj táta byl policajt a [příslušník jsem já]
 Táta honil zloděje a [čůrka zas já]
 Nesáhej mi na kolínko....

7. Proč se ti nebožtci....
 Můj táta je nebožtík už [a živěj jsem já]
 Táta leží na křehově [na ženský zas já]
 Nesáhej mi na kolínko....

8. Proč se ti kriminalisti....
 Můj táta byl detektiv a [detektiv jsem já]
 Táta dlyhl rosum vraku, [kapavku zas já]
 Nesáhej mi na kolínko....

9. Proč se ti ... klempíři...
 Můj táta byl klempířem a [klempířem já]
 Táta plechy rohejbal a [ženský zase já]
 Nesáhej mi na kolínko....

10. Proč se ti ... sadaři...
 Můj táta byl sadařem a [sadařem jsem já]
 Táta křátl voředy a [ženský zase já]
 Nesáhej mi na kolínko....

41. Já jsem malej, zavalitej

Tempo di valse

Já jsem ma - lej za - va - li - tej a vě - čně na - li - tej.

40. Proč se ti hájové

-2

Tempo 1/4 polka

1. Proč se ti hájové ze-le-na - jí, ze - le - na - jí, ze - le - na - jí.
 proč se ti ze - le - ní do - bře - má - jí, do - bře - má - jí, do - bře - má - jí.
 Há - tá byl ze - fe - ren a ze - fe - ren jsem já, ze - fe - ren jsem já, ze - fe - ren jsem já.
 tá - ta byl na - klá - dá - ky hol - ky za - se - já, hol - ky za - se - já, hol - ky za - se - já.
 Ne - sa - hej mi na ko - lín - ko tan je sa - má kost, tan je sa - má kost, tan je sa - má kost.
 Ne - sa - hej mi na ko - lín - ko tan je sa - má dost, tan je sa - má dost, tan je sa - má dost.

Proč se ti hájové zelenají, zelenají, zelenají,
 proč se ti bednáři dobře mají, dobře mají, dobře mají,
 Máj táta byl bednářem a [bednářem jsem já],
 táta vládl do vobruči [do ženskéjch zas já].
 Nesáhej mi na kolínko....

Proč se ti řezník
 Máj táta byl řezníkem a [řezníkem jsem já],
 táta mluvil porázel. a [holky zase já].
 Nesáhej mi

Proč se ti tramvajáči
 Máj táta byl tramvaják a [tramvaják jsem já],
 táta jezdil po kolejkách, po ženských zas já.
 Nesáhej mi

Proč se ti hasiči
 Máj táta byl hasičem a [požárník jsem já],
 táta stříkal do požáru [do koket zas já].
 Nesáhej mi

6. Proč se ti policajti
 Máj táta byl policajt a [příslušník jsem já]
 Táta honil zloděje a [čuráka zas já]
 Nesáhej mi na kolínko....

7. Proč se ti nebožtci
 Máj táta je nebožtík a [a šinej jsem já]
 Táta leží na kochavě [na ženský zas já]
 Nesáhej mi na kolínko....

8. Proč se ti kriminalisti
 Máj táta byl detektiv a [detektiv jsem já]
 Táta dýchá rosou rouchu, [kaparou zas já]
 Nesáhej mi na kolínko....

9. Proč se ti klempíři
 Máj táta byl klempířem a [klempířem jsem já]
 Táta pletl rohejbal a [ženský zase já]
 Nesáhej mi na kolínko....

10. Proč se ti sadaři
 Máj táta byl sadařem a [sadařem jsem já]
 Táta křídil vohody a [ženský zase já]
 Nesáhej mi na kolínko....

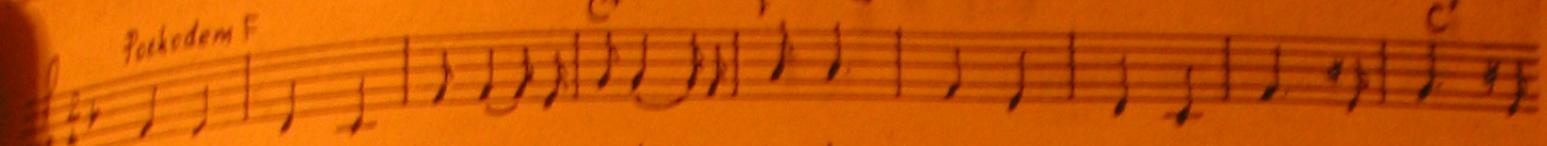
41. Já jsem malej, zavalitej

Tempo 2/4 valse

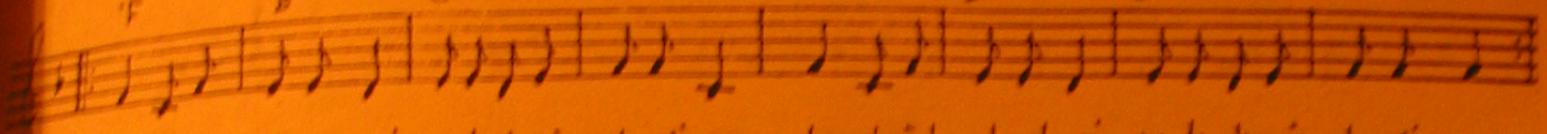
Já jsem ma - lej za - ra - li - tej a ně - že - na - li - tej.
 Já jsem ma - lej za - ra - li - tej a ně - že - na - li - tej.
 Já jsem ma - lej za - ra - li - tej a ně - že - na - li - tej.

52. V restauraci „U lva“

Prekodem F

1. Vres-tau-ra-ci u lva, a u lva, a u lva, si-je jed-na ku-, a ku-, a

ku-chař-ka vku-cky-ni na-ta-hu-je ko-di-ny, ku-chař-ka vku-cky-ni na-ta-hu-je ko-di-ny.

2. Jedna pani prala, a prala, a prala,
a druhá na ni sra-, a sra-
a s radostí koukala,
jak to pradlo máčkala.

4. Přišel k nám pan Rupt, a Rupt, a
a ve dveřích se u-, a u-,
a uklonil hluboce,
jak to káše tradice.

3. Vytáhla si necky, a necky, a necky
roztrhla si cez, a ce-,
a celičký kombiné,
jemi náčku jemiwine.

5. Námořník je chudák, a chudák, a chu-
še mu více ču-, a ču-,
a šutora sa pasem
s rychlostným koňasem.

6. Voják kže o pece, a s pece, a s pece
koulají mu vej-, a vej-,
a vejložky červený,
jsou vojenský znamení.

8. Jedny pani u vrat, a u vrat, a u vrat
chtělo se tam mr-, a mr-,
a mrkvičku prodávat,
pojdte lidi kupovat.

7. Jede vláček fiči, a fiči, a fiči,
a já se hrabu v pi-, a v pi-,
a v plsečku na stráni,
kde ten vláček ukáží.

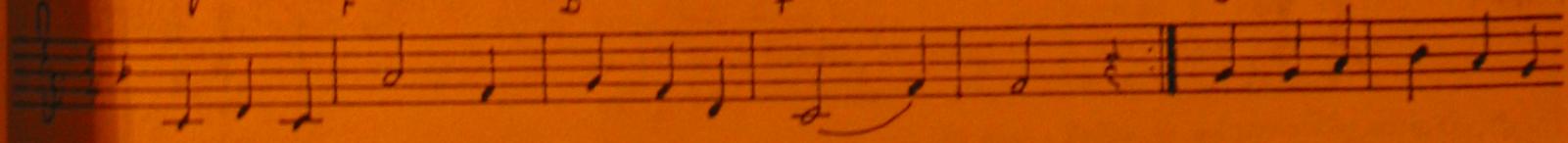
9. Dva milenci v žitě, a v žitě, a v žitě
dělali tam di-, a di-,
a divadlo pro lidi,
každěj jim to zornal.

10. Když máš k lásce vlohy, vlohy, vlohy,
tak roztáhni no-, a no-,
a nový svůj dečtniček,
co ti ho dal tahček.

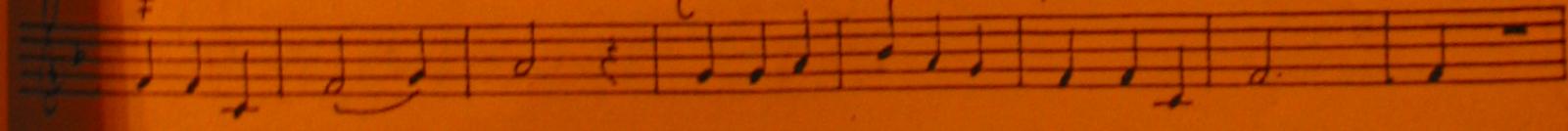
53. Okolo Súče

Allegretto

F B^b F C

1. O-ko-lo Sú-če kluk kol-ku vle - če. Neck-tě-la ve-sta-je,

mu-se-la vkle - če, nachtě-la re-sta-je mu-se-la vkle - če.

2. Ješiči Kriste,
kterápat ry šte,
jak se tak dívám,
mrdale buče.

3. Mrdale byok já
ale jen křásem,
hledám si syněka
s dlouhým roasem.

4. Když si okněš zamrdat,
tak zaplat dračku,
nebo ti syněku
sbařm factu.

5. Synáček dračku dal
a sundal gatě,
vytáhnul locásek
jako las latě.

56. Děvčata z pohraničí

Pochopím
verse

1. Děv-ča-ta z pohra-ni-čí, ty mi-lu-jou jen to fi-čí. -čí. 2. Jedna se-pře-du, dru-há se-zadu, třetí jen když má ná-ka-du, čtvrtá se v kole to-čí, protože má mrtý o-či.

2. Děvčata z Vyšehradu,
ty milujou za úhradu.
Refr: Jedna se předu...

3. Děvčata ze Škodovky,
ty milujou za dvě stovky.
Refr:

4. Děvčata z drogerie,
ty milujou za prémie.
Refr:

5. Děvčata od Fardubic,
ty milujou za polovic.
Refr:

6. Děvčata ze Ždanovky,
ty milujou jak uřovky.
Refr:

7. Děvčata z Vysočiny,
ty milujou divočiny.
Refr:

8. Děvčata z Kutný Hory,
ty milujou jak potvory.
Refr: ...

9. Děvčata z Hoshivare,
ty milujou moe bujare.
Refr:

57. Svině a páv

Allegro

1. By-la jedna stará svině pře-krásně se vedlo jí, ce-lý bo-ží den se líně vá-le-la jen na kuo-ji. a ta svině nečis-tá, ně-la formy do jista, že by se byl zbláznil každý orto-dor-ní ku-bis-ta.

2. Na dvorečku vedle seděl
samolibý jeden páv,
na svou krásnou vlecčku hleděl,
řikal sobě: to jsem pat.
Iťže to je nádhera,
to má péra veštera,
že ta svině nosit může
včas takhle bez péra.

3. Jednoho dne chasník přišel,
řeznického řemesla,
na dvorečku svině tapick',
svině ani nehlésla.

Žakvákala trošičku,
pak natáhla nožičku,
dva andělé odnesli si
malou svinskou dušičku.

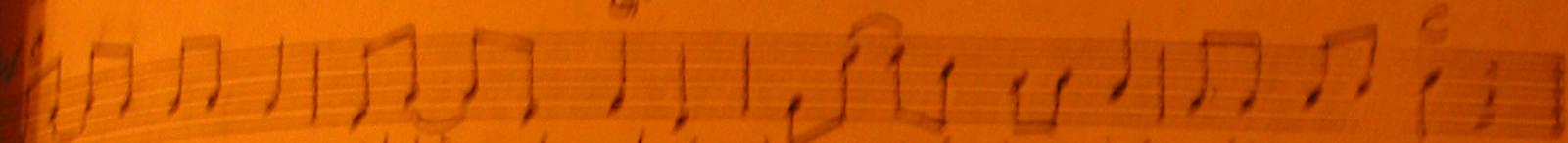
4. Druhýho dne sedlák přišel,
a pávo si chytil dal,
celou jeho krásnou vlecčku
surově mu očkal.

Páv byl celý zoutalý,
krutý na něj koukalý,
jak mu vradě na biskupu
jen tři brka zůstaly.

5. Z toho plyne poučení,
nehynoucí pravda ta:
Chcete-li smrt lehkou mít,
bíte jak ta prasata.
Neboť krásná zřívá
krutý, osud prožívá,
každý ji jen rve a žužá,
trhá, krásná se živa.

70. Žumcajda, žumcajda, já tě mám ráda

1.
 Já spím na půdě, blá-žo vi - ky - ra zá - dnej tam za mnou vy - llat no ml - že

2.
 žum - caj - da žum - caj - da, já tě mám rá - da žum - caj - da žum - caj - da já tě mi - lu - ju.

1. Jest jich tam lealo,
 za mnou nahoru,
 jít jsem jich zhoobla
 po schodech dole.

4. Já jsem se vyspal,
 ale dost málo,
 až se mi zlelo ude,
 o tebe zaslalo.

6. Běžte ty lenička
 všechno má maza
 zaplatě postýlka,
 bíbí i bíbí

2. Jít jsem jich zhoobla,
 žijtej tam zůstal,
 jak si se lenička,
 jak si se vyspal.

5. Když bylo dvan
 hubička mlaskla
 když bylo jatenob
 postýlka praskla

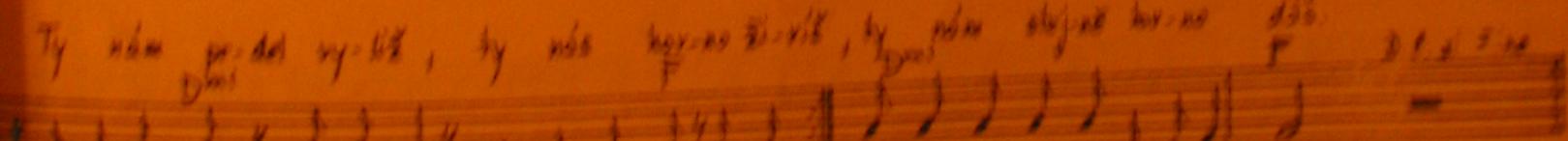
7. Běžte dle pětka
 farári dubat
 aby si nechošel
 odarwo tubat

3. Ten pánský kočí
 má madry vočí,
 on se mě vyptá
 kde já spím v noci

8. Běžte dle dubat
 farári pětka
 aby si nechošel
 kadejkaš otěka

71. Ty nám prdel vyliž

1.
 Ty nám pr - del vy - liž, ty nás hor - no ži - viš, ty nám slo - ješ ho - no děš.

2.
 pa - dě - š se - dě - lán, v ú - to - rý vol - no máš, a vo - dě - š se - lán se - dě - lán.

3. se - lán se - dě - lán, v ú - to - rý vol - no máš,
 se - lán se - dě - lán, se - lán se - dě - lán,
 v pa - dě - š se - dě - lán, se - lán se - dě - lán

7. My jsme sbor

Ala marcia ^{E^b}

My jsme sbor, my jsme sbor
 do-bro - rel - nejek ho - si - ťi
 (my jsme zbor - de - le při - ťi) my jsme sbor my jsme

sbor do-bro - rel - nejek ho - si - ťi
 (my jsme zbor - de - le při - ťi) my jsme sbor my jsme sbor do-bro
 (my jsme zbor - de - le při - ťi)

rel - nejek ho - si - ťi my jsme sbor, my jsme sbor, do-bro - rel - nejek ho - si - ťi.
 zbor - de - le při - ťi) (my jsme zbor - de - le při - ťi)

<p>Když se rá - , tak se rá - ,
 tak se ráž zberená.</p> <p>Anča drů - , Anča drů - ,
 Anča drůka plosková.</p> <p>Vydeej ko - , vydeej ko - ,
 vydeej housky a trouby ven.</p> <p>Matěj kej - , Matěj kej - ,
 Matěj kejka praporem.</p> <p>Když se rež - , když se rež -
 my máte pořekaj!</p> <p>To je pr - , to je pr - ,
 to je prlas noe tlustý.</p> | <p>8. Kůsto j, růsto j,
 a rošněc bládří.</p> <p>9. Wimmer dal, Wimmer dal,
 Wimmer dal přobrdeasj čel.</p> <p>10. Když se řev, když se řev -
 brádat uřil malovat. (když se řevok narodil)</p> <p>11. Když čará, tak čará,
 tak se celý zberená.</p> <p>12. Už ho v ná - , už ho v ná - ,
 vè to v náruči nesou.</p> <p>13. Když se rou - , tak se rou - ,
 tak se rouy smařou.</p> <p>14. Lička le - , lička le - ,
 lička le moravj pláč.</p> <p>15. Já mám pi - , já mám pi - ,
 já mám ploskovéj kraj.</p> |
|--|---|

11. Žádněj neví jako já

- 9.

Žádněj ne - ví ja - ko já, jak se všech - no k so - bě ho - dí,
 žádněj ne - ví ja - ko já, jak se všech - no rý - mu - je.
 ko - lo, rov - no, rov - no, jak se to rý - mu - je. Ko - lo je - da rov - no,
 rov - no přes to rov - no, ko - lo, rov - no, rov - no, jak se to rý - mu - je.

Svazačka, skála, postel,
 jak se to rýmuje.
 Svazačka je hrdá,
 skála, ta je trdá,
 a v posteli se narodil
 spisovatel Drda.

Křoví, Novák, postel,
 jak se to rýmuje.
 V křoví najdeš chrousta,
 Nováků je spousta
 a v posteli se miluje,
 jak se to rýmuje.

Videň, Londýn, Praha,
 jak se to rýmuje.
 Ve Vidni mají řízky,
 v Londýně zas whisky,
 v Praze máme hovno,
 jak se to rýmuje.

Papež, my a holky,
 jak se to rýmuje.
 Papež ten nám kurví
 celou naši zemi
 a holky ty zase my,
 jak se to rýmuje.

Rychlík, pytlík, šnytlík,
 jak se to rýmuje.
 Když tě srbí pytlík,
 dej si na něj šnytlík,
 pojedíš jak rychlík,
 jak se to rýmuje.

Včela, krbová, Norák,
 jak se to rýmuje.
 K včele patří trubec,
 ko krbový krbec,
 Norák to je kaumák,
 jak se to rýmuje.

Hospoda, flínta, syfilis,
 jak se to rýmuje.
 V hospodě se kčí,
 flíntou tou se míří,
 a syfilis se šíří,
 jak se to rýmuje.

Včera, dnes a zítra,
 jak se to rýmuje.
 Včera byla soulož (hovno),
 dneska byla soulož (hovno),
 zejtra bude soulož (hovno),
 jak se to rýmuje.

Mravenec, slon a papež
 jak se to rýmuje.
 Mravenec je pilný,
 slon je zvíře silný,
 a papež neomylný,
 jak se to rýmuje.

Šustr, lustr, mustr,
 jak se to rýmuje.
 V křesle sedí šustr,
 nad ním visí lustr
 a my máme mustr,
 jak se to rýmuje.

Tygři, hasiči, sulc,
 jak se to rýmuje.
 Tygři, to jsou šelmy,
 hasiči mají helmy
 a sulc se třese velmi,
 jak se to rýmuje.

Čisář, pole, Novák,
 jak se to rýmuje.
 Čisářovi slava,
 v poli roste tráva,
 Novák to je bráva,
 jak se to rýmuje.

Voják, panna, ptáček,
 jak se to rýmuje.
 Voják pannu máčka,
 panna máčka ptáčka
 a ptáček je jak sračka,
 jak se to rýmuje.

Jezdec, les a papež,
 jak se to rýmuje.
 Jezdec sedí v sedle,
 v lese roste jedle
 a papež ten je vedle,
 jak se to rýmuje.

První máj, pírů, soulož,
 jak se to rýmuje.
 Na prvního křičíš kurá,
 po pírů se žurá,
 a soulož to je žura,
 jak se to rýmuje.

37. Budme veselí

C 2. úroveň

1. Přišel ta-nář do bor-de-lu, pě-koj pozdra-re-ní dal, pochválen buď Je-žiš Kri-stus, já bych si rád za-šá-k
2. V Praze na Václavském tam se dějou koucky, tam si můžeš zašukati za kus slavný housky.
Ve stromovce na agátě, risí kurva na špagóto, nechodte tam, prosím vás, pocháje vás jako nás.
V Jaroměři na náměšti, tam se útr toři, touk jí ho tam sedum náckrát, až jí teklo z voeti.
3. V Jaroměři na náměšti, tam je velký koryto, v tom korytě kurva leži, na kunda má nablito.
4. V Jaroměři na náměšti měly báby jundu, koupoly se na zábradli, natrhly si kundu.
5. V Jaroměři na náměšti, tam vám vtr huěl, touk jí ho tam na záhdouva a přitom si mruěl.
6. Dva kiláky za Berlínem, za placatým kamenem, proháněla kundu svičkou až jí chytla plamenem.
7. Ada Hitler ve své zemi všechny kurvy poznat chtěl, proto jim dal ryketovat hákovéj kříž na prdeli.
8. Papoušek měl touhu skrytou zprcat kraji tygrovitou, krajo se mu nedala, a tak zprcat pardáka.
9. Papež Pius jedenáctý to byl velkéj dobytek, strkal vocas mezi skříně měl těhotnej nábytek.
10. Byla jedna mexičanka naprcal jí mohamed vona kurva porodila patrony a kulomet.
11. Jede Arab na srém koni, vesele si píská, jednou rukou vocas honi, druhou koně tříská.
12. Sedi Arab na majáku, strká vocas do dřeváku, zadřel si tam třisku, drbe si ho v písku.
13. Máme tady pašeráka, ten pašuje krocany, krocani se rozutekli a dali se do cheant.
14. V životě jste neviděli takovýho Jandera, ten si křiz' vobě koule a nabil je do kvěru.
15. V životě jste neviděli takovýho lotra, ron vám prcal do prdele nevlastního tetra.
16. Hádali se buzeranti co je lepší v nēdēli, jestli husa na pekači, nebo čurák v prdeli.
17. Přirázala bába dědka k deborýmu párezu nebudeš-li dědku mrdat tak ti koule křezk.
18. Šel dědeček na ko, nařezat si šnytlík nějak se mu kudla uřiznul si pytlík.
19. Šel dědeček na kopeč nasekat si jetele, nějak se mu ruka sv usek' si kas prdek.
20. Hádaly se dvě babič vo kousiček másla, tahaly se za kosič jednou druhou třásla.
21. Chviligáři z Budějo zstavili rycklík, vytáhli z něj kon uřizli mu pytlík.
22. Jedna kurva, jedna co to je na Angličana deset kurev, deset p všechny evlādne Angh.
23. Černoši jsou lidožro mrdaj až se křoví když ho stará nase tak jí kundu sežen.
24. Makaradža Jyndy sežral čtyři pitky a k řečeti vesele sežral čtyři prdele.
25. Hanzi, Hanzi, du bist ty jsi na mě špatně Hanzi, Hanzi, ty jsi rá strčil's ho tam jeon.
26. Víte, pane učiteli, co to máte za žáč ve škole se pilně k renku dává za kač.

2. Dělá jasně naši křesťi,
něj vrdat, jak se patří,
zvláště když jsm v posteli,
společně kánda s prdeli.
3. To jste nikdy nevideli
takovýho panáka,
jedna pan' vystrčila
prdel' proti panáku.
4. Sedí jsm pod slámkou,
když sobě bráši,
Honka vstala z rána čivala,
pokřevala mu fláky.
5. Měla jedno hnědátko
touhu více velikou,
že by chtěla vidět ptáka,
jakýho má Manitou.
6. To jste ještě nevideli
tezoskyho honáka,
ten s krávnou ucejšoval
taky svůjho šuráka.
7. Čekla jedno prostituka,
že jí hraj' pouze,
když jí je tou vrášej zprudka,
vytahujou dlouze.
8. Maso Job a Maso Luana
vrdali tou pod palmama,
viděli to ternuši,
nalezli jim do řiti.
9. To jste ještě nevideli
takovýho šabáka,
čaušta šabky pod hladinou,
přitom občas zakrálá.
10. Lunoni jsm na vrdání
obyčejní kornáři,
napřed mají silný řeči
a pak se jim nedatí.
11. Pod jelánkem pokřesana
leží sobě leoní panna,
nikle slastně zakřičí:
'Mám v prdeli jehličí!'
12. Kopla kurva do kovánu,
sukně se jí zvedla,
hlava se jí zabohčila,
do kerna si sedla.
13. Dělá křesť jenová
apíraje si ejchůšku,
generál ho za to zjeval
na těle i na dušku.
14. Na topole nad jezerem
hrál si vodník se svým péroem,
na topole podle skal
vodník si rád počouštal.
15. Kdekol' dcera na jezero,
vodník ten má dlouhý péro,
kdekol' dcera k vodě dnes,
vošouštal tě jako pes.
16. I vodě mě dnes už pokání
mám sto štůh na šouštaní,
půjdu, mátko, k jezeru,
na práca se vyseru.
17. Jen si holka pety smatí
vodník po ní kbitě škodí,
když jí ho tou nasouká,
sejček v lese zahouká.
18. Kvečeru se dívka vrací,
vošouštaná jak se patří,
a na topole podle skal,
zeleň mušik zařtekal.
19. Slyšeli jste vědecky ps
ze světa, což pravda je
lišť se točí kolem k
něm šurábům, práca z

25. Horní Planá

záznámí

1. Hor - ni Pla - na je pr - del za - ko - pa - na. Ho - lek je tam ja - ko má - ku,

kaš - do' si jen o ču - rá - ku. Hor - ni Pla - na je pr - del za - ko - pa - na.

2. Neber si to spodní prádlo,
uridiš, to bude šrádlo,
ať ti strčím,
do ruky svý pádlo

3. Sundej si tu podprsenku,
já mám rád když jsou kozy venku,
Horní Planá,
je prdel zakopaná.

4. Neříkej, žeš měla málo,
rědyt' mi to celou noc stálo,
já jsem sekáč,
vyližu ti pekáč.

26. Faraon

Alla marcia

1. Já jsem ten fa - ra - on, sta - vi - tel py - ra - mid, v ka - pce dy - na - mit v prdeli voj, v pr - de - li voj.

2. Já jsem ten vo - šra - la, ru - mo - vej ná - dc - nik, vo - pí - ce vo - šro - kaš - kaš - ké pro - hlíd - ce přineste ra - nni' moč, čer - strou ra - nni' moč.

3. Ké - kaš - ké pro - hlíd - ce přineste ra - nni' moč, čer - strou ra - nni' moč.

4. Čert tě vem, čert tě vem, aby tě kopytem poprdeli plác' moč.

27. Měl jsem dva prsty